

Arrest

**nr. 55 384 van 31 januari 2011
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAELENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 17 september 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 27 september 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 29 september 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 26 oktober 2010.

1.3. Op 10 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 16 november 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Armeens staatsburger van Armeense origine en bent afkomstig uit Talin (Armenië). U bent sinds 2001 officieel gehuwd met A.(...) G.(...), maar de laatste jaren leefden jullie gescheiden. U onderhoudt nog wel contact met uw twee kinderen, die bij hun moeder verblijven. Tot 2005-2006 werkte u in een bedrijf dat diamanten verwerkte. Nadat dit bedrijf failliet ging, werkte u niet meer.

Uw vader is al lange tijd lid van de Armeense politieke partij HJK. In die hoedanigheid hielp hij onder andere de partij bij de verkiezingen en organiseerde hij bijeenkomsten. U was zelf geen lid van deze partij en nam slechts enkele keren deel aan bijeenkomsten. Uw vader bewaarde in jullie huis belangrijke documenten en andere zaken van de partij. Zo bewaarde hij een opname die betrekking had op de aanslag op het Armeense parlement op 27 oktober 1999. Daarbij kwam de toenmalige voorzitter van het parlement en voorzitter van de HJK, Karen Demirtchian, om het leven. Andere partijleden kwamen deze informatie en opnames soms ophalen bij jullie thuis om ze te kopiëren. Zodoende gaf u begin 2010 de opname van de aanslag aan een zekere G.(...), eveneens een lid van de HJK. Toen hij deze opname wilde kopiëren, werd hem gevraagd waar hij die vandaan had. Hij verklaarde dat hij deze van u had ontvangen.

In mei 2010 kreeg u telefoon van onbekenden, die u vroegen naar buiten te komen. Op het plein voor uw gebouw werd u aangesproken door onbekenden in burger, die zich legitimeerden. Ze hadden iets met u te bespreken en namen u daarom in hun auto mee naar een gebouw in Ashtarak. Daar werd u ondervraagd over die opname van de aanslag op het parlement, alsook over bepaalde mappen die in jullie huis bewaard zouden worden. U zei dat u niet wist waarover ze het hadden, maar ze geloofden u niet. Ze zeiden dat u hetzelfde zou kunnen overkomen als uw vader. Deze was enkele jaren eerder in elkaar geslagen, vermoedelijk vanwege zijn banden met de HJK. Hij was als gevolg daarvan blind geworden. Tijdens uw vasthouding werd u zelf ook hard geslagen, waardoor u het bewustzijn verloor. Ze brachten u terug naar uw woning, waar u door een buurman werd gevonden. Hij verwittigde uw ouders. U werd gedurende 10 dagen in het ziekenhuis opgenomen. Nadien ging u met uw ouders naar de politie van Talin om klacht in te dienen. Ze zeiden u dat ze al gelijkaardige klachten hadden gehad, over mensen die met valse legitimaties mensen hadden meegenomen en mishandeld. Omdat over die zaken nog geen duidelijkheid was, moest u wachten om een klacht in te dienen. Toen u niets meer vernam van de politie, schreef u een brief aan het ministerie in Yerevan, met alles wat u overkomen was en enkele bewijsstukken. Toen u zich later ging informeren, kreeg u te horen dat u zou moeten wachten omdat er veel dossiers waren.

Op 10 augustus 2010 werd u opnieuw opgebeld, door dezelfde persoon. Hij wist waar u was en zei dat jullie opnieuw, maar dan op een normale manier, met elkaar moesten spreken. Daarom spraken jullie een uur en een plaats af, maar u daagde daar niet op. U kreeg daarop nog vele telefoontjes en dook daarom onder in Aragats en Yerevan. U deed dit tot uw documenten in orde waren en u het land kon verlaten.

Op 13 september 2010 ging u met G.(...) naar Tbilisi (Georgië), waar u moest overstappen op een minibus die u tot België bracht. U kwam op 17 september 2010 aan in België en werd nog dezelfde dag opgenomen in het een ziekenhuis in Brussel. Op 24 september 2010 kon u het ziekenhuis verlaten. Op 27 september 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U toonde daarbij uw militair boekje en rijbewijs. U had ook enkele medische documenten meegebracht, die u aan een Armeen gaf om te vertalen, opdat u uw medische behandeling in België kon verder zetten. Uw paspoort moest u bij uw vertrek uit Armenië aan de passeur geven, die het bij zich hield.

B. Motivering

Uit de verklaringen die u aflegde in het kader van uw asielaanvraag, blijkt dat u uw land van herkomst verlaten heeft uit vrees opnieuw opgepakt te worden, door de mensen die u reeds in mei 2010 hadden opgepakt. Deze mensen wilden van u informatie, DVD's en mappen, die betrekking hadden op de Armeense politieke partij HJK. Uw vader was al lange tijd lid van deze partij en bewaarde daarom deze zaken in jullie huis. Uw vader was zelf enkele jaren eerder lastig gevallen en geslagen, waardoor hij blind werd, vermoedelijk vanwege die informatie die hij bewaarde. Omdat u daarnaast ook allerlei medische problemen kende, besloot u Armenië te verlaten.

Echter, op basis van een grondige analyse van de door u afgelegde verklaringen, dient te worden geoordeeld dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging, zoals vastgelegd in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U slaagt er niet in uw asielrelaas aannemelijk te maken, omdat u op een aantal essentiële punten in uw relaas onaannemelijk vaag blijft. Daardoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het gedrang. Zo legt u enkel vage verklaringen af met betrekking tot de aanleiding van uw problemen in Armenië. Het betreft dan meer bepaald de mappen en DVD's die uw vader vanwege de partij zou hebben ontvangen en in jullie huis bewaarde. Zo bleek u maar zeer beperkt op de hoogte te zijn van

de inhoud van deze zaken, ook al werden ze gedurende jaren in jullie huis bewaard (CGVS p. 9-10). U wist ook niet waarom deze precies bewaard werden in jullie huis. U verklaarde dat u zelf niet politiek actief was en dat die opnames u niet interesseerden (CGVS p. 10). Echter, gezien u zelf vermoedde dat deze zaken de oorzaak waren van de problemen die uw vader en u kenden in Armenië, kan toch redelijkerwijze worden verwacht dat u op de hoogte zou zijn van de inhoud van die documenten en DVD's. U wist slechts één DVD-opname concreet te duiden, met name diegene die betrekking had op de aanslag op het Armeense parlement. Deze dateerde u overigens op 27 oktober 1998 (CGVS p. 9), terwijl deze volgens de toegevoegde informatie op 27 oktober 1999 plaats vond.

U verklaarde dat u deze DVD, na Nieuwjaar 2010 aan een zekere G.(...) gaf, die hem wilde kopiëren. Dit was niet de eerste keer dat hij die opname vroeg. Het personeel van het kopieercentrum zou gevraagd hebben waar hij die DVD vandaan had, waarop G.(...) naar u verwezen zou hebben (CGVS p. 8). Echter, pas in mei 2010, kreeg u hierdoor problemen, toen onbekenden in burger u opbelden, vroegen naar buiten te komen en u vervolgens mee namen naar een gebouw in Artashak. Daar werd u dan ondervraagd over die DVD en andere zaken, die uw vader voor de HJK zou bewaren. Niet alleen is het merkwaardig dat u pas in mei 2010, dus enkele maanden nadat u die DVD uitleende aan G.(...), door die mensen opgezocht werd. Het is ook bijzonder vreemd dat u niet kan duiden wie deze mensen dan concreet zijn, of voor wie of welke dienst ze werken. U gaf aan dat zij zich ten opzichte van u wel legitimeerden, maar dat u dit vergeten was (CGVS p. 4, p. 8). Later duidde u hen dan weer aan als 'politie mensen' (CGVS p. 10). Aangezien u meende dat het om dezelfde mensen ging als diegene die ook uw vader jaren geleden lastig hadden gevallen, zijn dergelijke verklaringen niet aannemelijk. Bovendien meldden de mensen die u meenamen, niet hoe ze precies te weten waren gekomen dat u die DVD had doorgegeven, noch dat jullie dergelijke zaken in huis bewaarden (CGVS p. 15).

Het is verder ook merkwaardig dat u de familienaam van deze G.(...) niet kent (CGVS p. 7). Hij is niet alleen een lid van de partij, maar ook de persoon door wie u in de problemen zou zijn gekomen. Het is ook deze zelfde G.(...) die uw vlucht uit Armenië voor u georganiseerd zou hebben (CGVS p. 6-7). Bovendien weet u niet hoe het die G.(...) verder vergaan is, en of hij problemen heeft gekend vanwege die DVD (CGVS p. 15). Nochtans kon u zich over deze zaken informeren, zowel toen u nog in Armenië verbleef als sinds uw aankomst in België. U heeft immers steeds contact onderhouden met uw vader (CGVS p. 4). Dat dit alles u niet interesseerde, is dan ook geen afdoende reden om uw onwetendheid over deze G.(...) te rechtvaardigen.

Daarnaast kon u ook niet verklaren waarom deze DVD, en andere informatie die uw vader voor zijn partij HJK zou bewaren, anno 2010 nog problemen zou veroorzaken, voor u en uw familieleden. U verklaarde dat er na afloop van de aanslag op het Armeense parlement een proces werd gevoerd, waarbij verschillende mensen veroordeeld werden. U voegde daar echter aan toe dat nog steeds niet alles duidelijk is, met betrekking tot de opdrachtgevers en dergelijke zaken. U kon dit echter niet concreter duiden en gaf aan dat het u in feite allemaal niet interesseerde (CGVS p. 9-10). Echter, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat in de nasleep van deze aanslag 15 personen werden aangehouden. Op 15 februari 2001 begon het proces voor de rechtbank van eerste aanleg van de districten Kentron en Nork-Marash te Yerevan. Zeven van de dertien beklaagden kregen de doodstraf. Zes andere beklaagden werden schuldig bevonden en veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Er werden ook politieagenten vervolgd wegens nalatigheid en het maken van professionele fouten in het kader van hun taak van beveiliging binnen het Armeense parlement. In januari 2004 werd het proces in beroep gestart in Yerevan. Op 22 januari 2004 bevestigde het Hof het vonnis dat in eerste aanleg werd geveld. Het is bijgevolg dan ook niet duidelijk waarom iemand – van welke dienst dan ook – ruim 10 jaar na die aanslag u en uw familie zodanig onder druk zou zetten om alsnog die opname, evenals andere informatie van de HJK te bekomen. Dit des te meer, gezien u zelf niet kon verklaren waarom die opname, die jullie in huis bewaarden, de interesse had gewekt. U gaf weliswaar aan dat deze opname langer was dan diegene die op het internet circuleert, maar wist niet wat er dan precies de meerwaarde van was (CGVS p. 9-10).

Verder legt u ook geen enkel begin van bewijs voor met betrekking tot de door u ingeroepen asielproblemen. U legt immers niets voor met betrekking tot die bewuste DVD's of mappen die verwijzen naar de HJK. U vermeldt een ziekenhuisopname van 10 dagen, die volgde op uw vasthouding in mei 2010, maar legt ook hieromtrent geen enkel document voor (CGVS p. 13). U gaf aan dat u wel medische documenten bezat, maar dat deze betrekking hadden op eerdere operaties en gevolgde behandelingen. Verder legde u ook verklaringen af omtrent uw contact met de politie, waar u een klacht wilde indienen na die vasthouding (CGVS p. 11), evenals een klacht die u richtte aan het Ministerie van Yerevan (CGVS p. 11, p. 14). Niet alleen legde u hieromtrent geen document voor, u kon ook geen concrete uitleg geven over wat dat Ministerie dan precies was, noch waar het was gelegen.

Overigens is het toch ook wel opmerkelijk dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u twee keer werd opgepakt in Armenië. U werd één keer opgepakt en een vijftal uur vastgehouden door de politie van Talin. U werd een tweede keer opgepakt in Ashtarak door burgers die zeiden dat ze van de politie waren. Ze brachten u naar een onbekend gebouw, waar u 6 à 7 uur opgesloten en geslagen werd (Vragenlijst CGVS dd 27/09/2010 p. 2). Op het Commissariaat-generaal maakte u enkel melding van één arrestatie, waarbij u in Talin werd meegenomen en naar een onbekend gebouw in Ashtarak werd gevoerd (CGVS p. 11). Toen u hierop werd gewezen verklaarde u dat u slechts één keer was gearresteerd en dat dit in Talin was gebeurd, vermits u niets in Ashtarak te zoeken had (CGVS p. 12). U verklaarde ook dat u pas uit het ziekenhuis ontslagen was, toen u het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde en dat u zich daarom misschien vergist had. Hoe dan ook blijft het opmerkelijk dat uw verklaringen op dit punt niet gelijk lopen. De door u aangehaalde problemen met uw geheugen, evenals met betrekking tot uw andere medische problemen (CGVS p. 13), ondersteunt u niet met documenten.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, 1 (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gezien bovenstaande vaststellingen moet er dan ook worden geoordeeld dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in het geval van een terugkeer, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Uw militair boekje en geboorteakte bevatten louter persoonlijke identiteitsgegevens, die hier niet worden betwist. Bijgevolg kunnen deze documenten bovenstaande conclusies niet beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de schending van de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat "in de bestreden beslissing wordt (...) geproblematiseerd dat (hij) op de zetel van de DVZ verklaarde twee maal aangehouden te zijn door de politie in Armenië", terwijl hij nochtans preciseerde dat hij éénmaal door de politie en éénmaal door agenten in burger werd aangehouden. Op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde hij dat hij slechts éénmaal door de politie werd aangehouden, waarmee hij uiteraard wilde bedoelen dat hij slechts éénmaal door 'gewone' agenten werd opgepakt en éénmaal door agenten in burger, aldus verzoeker. Verzoeker is van oordeel dat er dus geen sprake is van een echte contradictie tussen beide verklaringen en hij verwijt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze schijnbare contradictie toch te hebben aangegrepen om te concluderen dat aan zijn goede trouw kan getwijfeld worden waardoor hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, terwijl uit rechtspraak van de Raad van State nochtans blijkt dat schijnbare contradicties het niet rechtvaardigen te twijfelen aan de goede trouw van de asielzoeker.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. In tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen wordt zijn asielaanvraag geweigerd om verschillende redenen, met name omdat (i) hij enkel vage verklaringen aflegt met betrekking tot de aanleiding van zijn problemen in Armenië, meer bepaald over de mappen en DVD's die zijn vader vanwege de partij HJK zou hebben ontvangen en in hun huis bewaarde, (ii) het niet alleen merkwaardig is dat hij pas in mei 2010, dus enkele maanden nadat hij de DVD uitleende aan G., door onbekenden in burger opgezocht werd en ondervraagd werd over de DVD en andere zaken, doch het ook bijzonder vreemd is dat hij niet kan duiden wie deze mensen dan concreet zijn of voor wie of welke dienst ze werken, (iii) het verder ook merkwaardig is dat hij de familienaam van deze G. niet kent, terwijl deze niet alleen lid is van de partij maar ook de persoon door wie hij in de problemen zou zijn gekomen en tevens de persoon die zijn vlucht uit Armenië voor hem zou georganiseerd hebben, en hij bovendien niet weet hoe het die G. verder vergaan is en of hij problemen heeft gekend vanwege die DVD terwijl hij zich

nochtans over deze zaken kon informeren, zowel toen hij nog in Armenië verbleef als sinds zijn aankomst in België, (iv) hij ook niet kan verklaren waarom deze DVD, die betrekking had op de aanslag op het Armeense Parlement op 27 oktober 1999, en andere informatie die zijn vader voor zijn partij HJK zou bewaren, anno 2010 nog problemen zou veroorzaken voor hem en zijn familieleden, temeer uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de daders van deze aanslag werden aangehouden en berecht zodat het niet duidelijk is waarom iemand – van welke dienst dan ook – ruim tien jaar na die aanslag hem en zijn familie zodanig onder druk zou zetten om alsnog die opname, evenals andere informatie van de HJK te bekomen, (v) hij geen enkel begin van bewijs voorlegt met betrekking tot de door hem ingeroepen asielproblemen, (vi) het opmerkelijk is dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij twee keer werd opgepakt in Armenië, één keer door de politie van Talin en een tweede keer in Ashtarak door burgers die zeiden dat ze van de politie waren, terwijl hij op het Commissariaat-generaal enkel melding maakte van één arrestatie, waarbij hij in Talin werd meegenomen en naar een onbekend gebouw in Ashtarak werd gevoerd, (vii) de door hem ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en (viii) zijn militair boekje en geboorteakte louter persoonlijke identiteitsgegevens bevatten, die niet worden betwist.

2.3. In de mate verzoeker de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tracht te verklaren door te stellen dat hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bedoelde dat hij slechts éénmaal door ‘gewone’ agenten werd opgepakt en éénmaal door agenten in burger, kan de Raad slechts vaststellen dat hij in voorliggend verzoekschrift een gekunstelde post-factum verklaring geeft die niet strookt met zijn eerdere verklaringen en die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen. De verklaringen die verzoeker in de loop van de administratieve procedure heeft afgelegd waren immers duidelijk. Zo stelde hij op de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet: *“Ik werd één keer opgepakt en een vijftal uren vast gehouden door de politie van Talin. Ik werd een tweede keer opgepakt te Ashtarak door burgers die zeiden dat ze van politie waren. Ik werd naar een onbekend gebouw gebracht. Ik bleef daar 6 à 7 uren opgesloten. Ik werd er geslagen.”* (administratief dossier, stuk 10, p. 2). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daarentegen maakte hij slechts melding van één arrestatie, waarbij hij in Talin werd meegenomen en naar een onbekend gebouw in Ashtarak werd gevoerd (administratief dossier, stuk 4, p. 10). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkende verzoeker met klem dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken twee arrestaties zou hebben vermeld en herhaalde hij dat hij slechts één keer werd opgepakt en dat dit in Talin gebeurde aangezien hij met Ashtarak “niets te maken heeft” (administratief dossier, stuk 4, p. 12). In het verzoekschrift grijpt hij dan weer terug naar zijn eerste verklaringen en stelt hij opnieuw twee maal te zijn opgepakt, waarmee hij geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheid verklaart doch deze integendeel andermaal bevestigt. Daar verzoekers bewering in het verzoekschrift, zoals blijkt uit het voorgaande, haaks staat op wat hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal heeft verklaard, kan zijn verweer bezwaarlijk ernstig worden genomen.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker verder niet de minste poging onderneemt om de overige vaststellingen van de bestreden beslissing, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen. De motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijft dienvolgens onverminderd gehandhaafd en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.5. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielaanvraag van verzoeker niet geloofwaardig zodat

er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.6. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielaanvraag, benadrukt de Raad dat werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn aanvraag liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2 a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.7. Waar verzoeker in fine vraagt om, subsidiair, de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS